

Marian Gryga

Łaszczyn, gm. Rawicz, woj.
leszczyńskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 11, 126-127

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Odsłonięto obszar 700 m², odkrywając 84 obiekty, z czego 31 to groby z pochówkiem popielnicowym, 20 z pochówkiem jamowym, pozostałe o nieokreślonym charakterze.

Groby łącznie dostarczyły 137 zabytków metalowych. Są wśród nich: 4 miecze, 5 umb i imaczy tarcz, 13 grotów oszczepu, grocik strzały żuku, ostrogi, noże, nożyce, okucia zamków i klucze szkatułek, sprzączki od pasa i sapinki. Ponadto wśród znalezisk znajdują się kościane grzebienie, szydła, przęśliki.

Do wyjątkowych eksponatów należy należały 1-sieczny miecz i brązową półkulaścową zawieszkę z emalią - ujawniające pochodzenie północne - ekscywickie.

Odkryty materiał zabytkowy pochodzi z wczesnego okresu wpływów rzymskich, raczej z jego późniejszego odcinka B1 i B2.

Materiały znajdują się w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej PP PKZ Oddział Warszawa.

Badania będą kontynuowane.

ŁĄSZCZYN, gm. Rawicz
woj. łęszczyńskie
Staniczko 3

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Lesznie

Badania prowadził mgr Marian Gryga. Finansował Rolniczy Kombinat Spółdzielczy w Łęczyszynie. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.

Osada jest położona na niewielkim wzniesieniu około 100 m na południe od zabudowań Spółdzielni Rolniczej i na wschód od drogi z Łęczyszyna do Rawicza.

Badania miały charakter ratowniczy, gdyż stanowisko jest zagrożone pracami ziemnymi.

Ogółem przebadano około 400 m² eksplorując 12 obiektów w tym 2 piece oraz jeden obiekt mieszkalny /obiekt nr 5/. Jeden z pieców /obiekt nr 2/ posiadał zewnętrzną ściankę zbudowaną z kamieni od wewnątrz dodatkowo dolepionych warstwą gliny. W wypełniku obiektu nr 5 obok ceramiki i dużej ilości polepy odkryto przęśliki. Na zachód od tego obiektu wyeksplorowano jamę, częściowo zniszczoną przez rów fundamentowy /obiekt nr 6/, w której wypełniku znaleziono dużą ilość ciężarków tkackich.

Do ciekawszych znalezisk z terenu osady obok ciężarków tkackich należy zaliczyć fragmenty dwu naczyń masobowych, formę, a zwłaszcza ukształtowanie wylewu nawiązujących do naczyń półnorsyjskich typu "Krausengefässe".

Obok osadnictwa datowanego na okres wpływów rzymskich stwierdzono ślady osadnictwa ludności kultury żużyckiej /pod-

czas prac ziemnych, odkryto grób ciałopalny/ oraz pozostałości osadnictwa wczesnośredniowiecznego.

Badania będą kontynuowane.

LĘG PIEKARSKI, gm.Dobra
woj.konińskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne i Etno-
graficzne w Łodzi

Badania prowadził prof.dr Konrad Jażdżewski i konserwator Stanisław Madajski. Finansował WKZ w Koninie. Trzeci /ostatni/ sezon badań. Cmentarzysko grobów książęcych grupy lubieszewskiej z wczesnego okresu rzymskiego, cmentarzysko kultury grobów kloszowych. Ślady osadnictwa kultury ceramiki sznurowej i z epok późniejszych.

Badania wykopaliskowe prowadzono między grobami książęcymi "A", I, II i III, odkrytymi w latach ok. r. 1840 i ponownie w roku 1976, oraz w latach 1933, 1936 i 1947. Zamierzeniem tych badań było przekonanie się, czy na przestrzeni między tymi grobami nie znajdował się jeszcze dalszy grób książęcy. W tym celu przeprowadzono na przestrzeni 450 m² 11 rowów próbnych o łącznej długości 307 m, o szerokości 0,5 m i o średniej głębokości 0,75 m /czasem przekraczającej 1 m/, w odstępach 1-metrowych. W rezultacie nie natrafiono już na żaden dalszy grób książęcy z wczesnego okresu rzymskiego. Jedynie w rowach próbnych 1, 2, 3, 8 i 9 napotkano na zabytki archeologiczne innego rodzaju, na ogół w luźnym rozrzucie, a niekiedy tylko w małych skupieniach. W innych rowach próbnych nie znalaziono. Dominowały luźno rozrzucone ułamki naczyń /częściowo przepalone/ kultury grobów kloszowych z pogranicza późnego okresu halasztackiego i wczesnego okresu lateńskiego. W jednym wypadku /w rowie próbnym nr 2/ duże ułamki naczyń kloszowego, skupione w jednym miejscu, mogły nasuwać domysł, że znajdował się tu ongiś grób kloszowy, zniszczony zapewne jeszcze w 1 poł. XIX w., gdy powstawało tu gospodarstwo /budynki wokół podwórza/. Poza tym natrafiono tu na nieliczne ułamki naczyń kultury ceramiki sznurowej, na kilka odłupków krzemiennych oraz na fragment przepalonej miseczki z okresu rzymskiego.

W dalszym otoczeniu grobu książęcego "A" /odkrytego ok.r. 1840 i na nowo badanego w r. 1976/ znaleziono na głębokości ok. 30 cm po powierzchni, na wtórnym złożu, części cylindrycznego, lekko ku górze rozszerzającego się kubka szklanego /szklancicy/, z silnie wywiniętą krawędzią, silnie spatinowanego/kilka warstw patyny opalizującej/, o bardzo cienkich ściankach i o dość grubym dnie. Nie można wyłączyć możliwości, że kubek ten mógł stanowić część inwentarza grobu książęcego "A", wyrzuconego przez chłopów na wierzch przy kopaniu studni ok.r.1840.